

SM33

Over voortschrijdend inzicht

In 2015 publiceerde ik mijn vijfde boek, 'Vooruitkijken voor gevorderden — Hoop voor de toekomst van mensaap en moederplaneet'. Het is een makkelijk leesbaar boek met dezelfde opzet als zijn voorganger 'De kenniskermis — Overleven in een zee van informatie'. Korte hoofdstukken van ongeveer 800 woorden, voorzien van QR-codes naar TED(x)-talks, leuke plaatjes en talloze verwijzingen naar andere interessante boeken. In 'Vooruitkijken voor gevorderden' bespreek ik niet alleen de grote problemen der mensheid, maar geef ik er ook hoopvolle oplossingen bij. Door 100, 1000 en zelfs 10.000 jaar vooruit te (durven) kijken, schets ik een beeld van de onbegrensde mogelijkheden die Homo sapiens heeft om haar eigen toekomst vorm te geven.

Het uiteindelijke doel? Het preservareren van onze planeet om haar gereed te maken als thuisbasis voor de exploratie van de kosmos. Ik herinner me nog goed dat iemand me een 'naïeve idealist' noemde. Ik verdedigde dat destijds met vuur en antwoordde dat ik mezelf liever een 'onverbeterlijke optimist' noemde. 'Ja ja', was de reactie, 'Droom fijn verder'. Bij managementboek-nl werd ik geïnterviewd. Ik heb de links onderaan bijgevoegd. Je kunt daarin heel mooi teruglezen waarom ik mezelf toen nog een onverbeterlijke optimist noemde. Mijn hoop voor de toekomst straalt uit ieder antwoord.

Fast forward naar 2022.

Sinds het verschijnen van 'Vooruitkijken voor gevorderden' zijn er meer dan een half miljard mensen bijgekomen, hebben we nog eens 285 gigaton CO₂ uitgestoten en is het CO₂-gehalte in de atmosfeer gestegen van 400 naar 418 ppm. En dat heeft mij getransformeerd van een onverbeterlijke optimist naar een 'confrontealist', iemand die zijn omgeving frontaal confronteert met harde wetenschap, met observatie, onderzoek, feiten en bewijs. Mijn eigen onderzoek de afgelopen twee jaar heeft mij ertoe gebracht mijn zesde boek te schrijven, waarin ik al mijn eerdere werk bij elkaar breng. 'De mens als grens — Over de onbuigzame barrières van ons bestaan' is als pleidooi veel minder hoopvol, helaas, maar het bevat nog steeds oplossingen. Het zijn inmiddels wel de laatste oplossingen die ons nog resten.

Het spijt me dat ik deze keer geen hoopvolle dromen deel over de menselijke soort, die eerst haar planeet preserveert en daarna haar heil tussen de sterren gaat zoeken. Maar het wordt tijd dat we herkennen, erkennen en bekennen wat we zijn: sociale groepsprimaten en jagers-

verzamelaars. En die hebben nu eenmaal niet het beste met hun leefomgeving voor. Het is de aard van het beestje.

Zijn wij nog in staat onze eigen aard te overstijgen? Wat denk jij?

De link naar 'De mens als grens':

<https://www.managementboek.nl/boek/9789083207742/de-mens-als-grens-bart-flos>

De links naar de interviews:

<https://www.managementboek.nl/magazine/interview/5890/bart-flos-we-moeten-van-deze-planeet-af>

<https://www.managementboek.nl/magazine/interview/5988/bart-flos-als-we-lang-genoege-blijven-avelstaren-wordt-zelfs-het-avelpluis-een-probleem>